

แผนการจัดการความวุ่นวาย
ปีงบประมาณ ๒๕๕๖

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คำนำ

ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคม ฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการ รวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการ ความรู้ในสถาบันประกอบด้วยกระบวนการความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่ง การเรียนรู้ จึงได้จัดทำแผนการจัดการความรู้ขึ้น โดยได้กำหนดประเด็นการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์ และครอบคลุมทุกพันธกิจ มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะ จัดให้มี การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีการรวบรวมความรู้ และนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาที่ผ่านมา และในปีการศึกษาปัจจุบัน ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังได้เข้าร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายการจัดการความรู้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ เพื่อนำความรู้ ประสบการณ์ และ แนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานต่อไป

ผศ.ดร.ธนพรรณ ธาณี

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์

ประธานศูนย์การจัดการความรู้

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

กุมภาพันธ์ 2554

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ 1 บทนำ	
● ประวัติการก่อตั้งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	1
● วิสัยทัศน์	3
● พันธกิจ	3
● วัตถุประสงค์	3
● กลยุทธ์	4-8
● คณะกรรมการการจัดการความรู้	9
บทที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้	
● แรงจูงใจในการริเริ่มการจัดการความรู้	10
● ประเภทความรู้	10
● โมเดลการจัดการความรู้	12
● คนสำคัญที่ดำเนินการจัดการความรู้	14
บทที่ 3 แผนการจัดการความรู้	16
● การจัดการความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	18
● การจัดการความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยในชั้นเรียน	20
● การจัดการความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ- คุณวุฒิแห่งชาติ TQF	22
● การจัดการความรู้กับการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพ	24
● การจัดการความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร	25
● การจัดการความรู้เกี่ยวกับความสำเร็จของแผนการพัฒนาคณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุน	26
● การจัดการความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการงานวิจัย	27

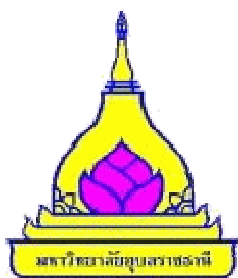
ประวัติการก่อตั้งมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นมหาวิทยาลัยที่ยกฐานะมาจาก วิทยาลัยอุบลราชธานี สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามมติคณะรัฐมนตรี ปี พ.ศ. 2533 ในรัฐบาลของ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ด้วยความมุ่งหมายให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยจัดการศึกษาเน้นหนักทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการพัฒนากำลังคนของประเทศ ซึ่งกำลังมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศกึ่งอุตสาหกรรม และเพื่อเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา ให้แก่ประชาชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งให้มหาวิทยาลัย เป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับปรุงการประกอบวิชาชีพของตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นต่อไป

วิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรกในปีการศึกษา 2531 ในสาขาวิชา เกษตรศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ มีนักศึกษารุ่นแรกจำนวน 67 คน โดยจัดการสอนที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ในปี 2531 ได้สร้างอาคารเอนกประสงค์ เป็นอาคารหลังแรก ด้วยงบประมาณเพียง 16 ล้านบาท ในปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยอุบลราชธานีได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2533 ตั้งนั้น วันที่ 30 กรกฎาคมของทุกปีจึงนับเป็นวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เริ่มก่อสร้างอาคาร สถานที่ปฏิบัติการ บนเนื้อที่ประมาณ 5,228 ไร่ บริเวณ กิโลเมตรที่ 10-11 ถนนวารินเขตอุดม ตำบลเมืองศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี และจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของคณะเกษตรศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ.2534 คณาจารย์และนักศึกษาทั้งหมดได้มาประจำ ณ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยโดยสมบูรณ์และสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้แต่งตั้งให้รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิตต์ ยอดเศรณี ดำรงตำแหน่งอธิการบดีเป็นคนแรก

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีตรามหาวิทยาลัยเป็นรูปเจดีย์แบบล้านช้าง ซึ่งหมายถึงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภายในมีดอกบัวหลวงประดิษฐานอยู่บนแท่นรองรับของเส้น 3 เส้น และเบื้องล่างของฐานมีคำว่า “มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” ดอกบัวมีสี่กลีบบัว หมายถึงสัญลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี และเส้นที่เป็นฐานรองรับดอกบัว 3 เส้น หมายถึงแม่น้ำสายสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ แม่น้ำโขง แม่น้ำชีและแม่น้ำมูล ลักษณะของดอกบัวเป็นประเภทบัวเหนือน้ำที่พร้อมจะเบ่งบาน ให้ความงดงามแก่มหาชนได้ชื่นชม ส่วนกลีบด้านล่างสองกลีบหมายถึง คุณธรรมและปัญญา สำหรับดอกบัวตูมสามกลีบ หมายถึง องค์พระรัตนตรัย สีนํ้าเงินเป็นขอบเส้นของตรามหาวิทยาลัยนั้น หมายถึง ความมั่นคงแข็งแรง และเส้นสีเหลืองสดที่เป็นพื้น หมายถึง สีประจำมหาวิทยาลัย ผู้ออกแบบตรามหาวิทยาลัย คือ นายสันติ บุศทิพย์

ต้นกันเกรา เป็นต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กันเกรา เป็นต้นไม้ยืนต้นที่มีดอกสีเหลืองมีกลิ่นหอมจรจาย แม้ต้นกันเกราจะขึ้นอยู่ในดินอันขาดความอุดมสมบูรณ์ ก็สามารถยืนต้นเจริญเติบโตอย่างงดงาม เนื้อไม้กันเกราแข็งแรง และทนทานมาก ปลวกไม่สามารถทำลายได้ ทั้งยังมีน้ำมันในเนื้อไม้ ซึ่งช่วยรักษาเนื้อไม้ได้ดี และขัดเงาได้สวยงาม เปรียบได้กับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แม้เป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก แต่ละปีได้รับการจัดสรรงบประมาณของประเทศไม่มากนัก แต่ก็ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่ออำนวยความสะดวกประโยชน์ให้แก่ประเทศได้อย่างเต็มที่ นอกจากการออกดอกพร้อมกันทั้งต้น เปรียบได้กับความสามัคคี ความพร้อมพร้อม ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรและนักศึกษา ในการที่จะร่วมสร้างสถาบันแห่งนี้ให้เจริญก้าวหน้าสืบไป

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นสถาบันชั้นนำแห่งการเรียนรู้ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน

พันธกิจ

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล มีคุณธรรมนำความรู้ คิดเป็น ทำเป็น และดำรงชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง
2. วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่และผลงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน
3. บริการวิชาการ และเสริมสร้างความร่วมมือกับชุมชน สังคม ในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
4. ทำนุบำรุง ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

วัตถุประสงค์

1. สร้างบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก และความรับผิดชอบสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทนต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ และมีความสุขในการดำเนินชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาผู้ที่มีศักยภาพสูงให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้แข่งขันได้ในภูมิภาคอาเซียน
2. สร้างองค์ความรู้ พัฒนานวัตกรรมจากการวิจัย และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ตอบสนองความต้องการที่จะเพิ่มขีดความสามารถของชุมชน สังคมและประเทศ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของภูมิภาคลุ่มน้ำโขงให้ดีขึ้น
3. บริการวิชาการและถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีจากความเข้มแข็งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพ การจัดการสุขภาวะและสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหาและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน ขยายไปสู่สังคมในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน และเชื่อมโยงกลับสู่การเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
4. ศึกษา เรียนรู้ สืบสาน เผยแพร่ ฟื้นฟู เพื่อธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายของวัฒนธรรมในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชุมชนและสังคม และการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ บุคลากรมีคุณภาพและมีความสุข

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสมรรถนะตามมาตรฐานสากล สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม ความรับผิดชอบ ความพอเพียง จิตสำนึกที่ดี และมีความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้มีทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

มาตรการ

- 1.1 พัฒนาระบบการรับนักศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาและดึงดูดนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษหรือผู้ที่มีศักยภาพสูง
- 1.2 พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย มีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย มีมาตรฐานระดับสากล สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทิศทางการพัฒนาประเทศ
- 1.3 จัดระบบกลไกการบริหารหลักสูตรทุกระดับให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ
- 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ครบถ้วนทุกหลักสูตรให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง
- 1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การหาประสบการณ์จากการทำจริง การเรียนรู้ร่วมกับชุมชนและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- 1.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ให้แก่ศึกษาอย่างพอเพียงและทั่วถึง
- 1.7 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความพอเพียง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกรักท้องถิ่นและความรับผิดชอบต่อสังคม
- 1.8 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการและการสร้างสวัสดิภาพแก่นักศึกษาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยและมีความสุข
- 1.9 พัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษาและบัณฑิตเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน
- 1.10 สร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่า ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย
- 1.11 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเน้นกลุ่มประเทศอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากล

มาตรการ

- 2.1 พัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมจัดการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ
- 2.3 ส่งเสริมให้อาจารย์ปฏิบัติวิชาชีพอย่างมีจรรยาบรรณ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและสามารถเป็นที่ปรึกษาให้แก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ
- 2.4 จัดระบบและกลไก เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการให้อาจารย์มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการในสัดส่วนที่เหมาะสมตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษา
- 2.5 พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากลเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยเพื่อยกระดับสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ระดับชาติและภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการวิจัย และส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ

มาตรการ

- 3.1 พัฒนาระบบกลไกการบริหารงานวิจัยให้สามารถดำเนินงานเชิงรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 3.2 ส่งเสริม และสนับสนุนงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นให้เข้มแข็งและโดดเด่นเป็นชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- 3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถของนักวิจัย และสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่
- 3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแสวงหาแหล่งทุนวิจัย
- 3.5 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการวิจัยศูนย์เชี่ยวชาญอุทยานวิทยาศาสตร์
- 3.6 การเผยแพร่ ประยุกต์ใช้ จัดการความรู้ การบูรณาการวิจัย การเรียนการสอน บริการวิชาการเชื่อมโยงงานวิจัยสู่อุตสาหกรรม
- 3.7 การบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

กลยุทธ์ที่ 4 ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในเขตอีสานใต้และภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาวะและบริการสุขภาพ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนทุกภาคส่วน

มาตรการ

- 4.1 พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการวิจัยและการเรียนการสอน
- 4.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
- 4.3 ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมบนฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดิงาม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองของชุมชนท้องถิ่น
- 4.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาวะและบริการสุขภาพ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน
- 4.5 เสริมสร้างความเข้มแข็งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่เป้าหมาย เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชนและชุมชน

กลยุทธ์ที่ 5 สืบสาน เผยแพร่ ฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน โดยศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวมและจัดการความรู้ให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาตรการ

- 5.1 พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการบูรณาการกับการวิจัย การเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา
- 5.2 ศึกษา ค้นคว้า วิจัย รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้และภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณี โดยเน้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างและภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และประเทศในอาเซียน
- 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 5.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และมีสุนทรียภาพทางศิลปะ ตลอดจนรู้เท่าทันวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ

**กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ โดย
พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และพัฒนาระบบประกันคุณภาพ
การศึกษา**

มาตรการ

- 6.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลก้าวสู่มาตรฐานสากล
 - 6.1.1 กำหนดวิสัยทัศน์/กลยุทธ์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยและถ่ายทอดสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
 - 6.1.2 กระจายอำนาจบริหาร และจัดให้มีระบบติดตามผลการปฏิบัติงาน
 - 6.1.3 การบริหารจัดการที่ตอบสนองต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - 6.1.4 ปรับปรุงและจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานของกระบวนการที่สร้างคุณค่าและกระบวนการสนับสนุน
 - 6.1.5 ปรับปรุงงานกฎหมายและนิติการของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย
กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- 6.2 ปรับปรุงโครงสร้างและกรอบอัตรากำลังของส่วนงานและหน่วยงานภายในให้เหมาะสม
- 6.3 ปรับปรุงระบบงบประมาณและการเงินให้มีเสถียรภาพ มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- 6.4 พัฒนาประสิทธิภาพการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
 - 6.4.1 ยกย่องขีดความสามารถและประสิทธิภาพของหน่วยตรวจสอบภายใน
 - 6.4.2 ปรับปรุงระบบการบริหารความเสี่ยงให้มีประสิทธิภาพ
 - 6.4.3 พัฒนาระบบและกลไกการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนงาน
 - 6.4.4 กำกับติดตามการดำเนินงานตามกลยุทธ์/แผน
- 6.5 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
- 6.6 พัฒนาระบบการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการถ่ายทอด
นโยบาย แผนงาน ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย
- 6.7 พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาให้บูรณาการสู่การปฏิบัติงานประจำ
- 6.8 ปรับปรุงกายภาพ ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของนักศึกษาและบุคลากร
- 6.9 ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน สร้างพื้นที่สีเขียวและลดการผลิตคาร์บอน
 - 6.9.1 ลดการใช้พลังงานไฟฟ้า
 - 6.9.2 สร้างพื้นที่สีเขียว
 - 6.9.3 สร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้บุคลากรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการทำงานได้เต็มตามศักยภาพอย่างมีความสุข โดยพัฒนาระบบสมรรถนะของบุคลากรและผู้บริหารทุกระดับ สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพให้บุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากร และการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการ

- 7.1 พัฒนาระบบและกลไกการบริงงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นธรรม
- 7.2 พัฒนาสมรรถนะบุคลากร จัดให้มีระบบการถ่ายทอดตัวชี้วัดขององค์กรสู่ระดับบุคคลและระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
- 7.3 พัฒนาผู้บริหารทุกระดับให้มีสมรรถนะด้านการบริหารโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 7.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความก้าวหน้าตามสายงาน โดยการเพิ่มพูนคุณวุฒิ ศักยภาพและประสบการณ์
- 7.5 สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพเพื่อให้บุคลากรทำงานในองค์กรอย่างมีความสุข ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
- 7.6 ส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพ และยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคลากรที่เป็นแบบอย่างที่ดี

คณะกรรมการการจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1. ผศ.ดร.ธนพรรณ ธาณี	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์	ประธานคณะกรรมการ
2. ผศ.ดร.อุทิศ อินทร์ประสิทธิ์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	รองประธานกรรมการ
3. อาจารย์สุรชัย จุมพระบุตร	รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพและ สารสนเทศ	กรรมการ
4. ผศ.ดร.กั้ววาน ธรรมแสง	คณะเกษตรศาสตร์	กรรมการ
5. อาจารย์ฐิติเดช ลือตระกูล	คณะเภสัชศาสตร์	กรรมการ
6. อาจารย์อุทัย อันพิมพ์	คณะบริหารศาสตร์	กรรมการ
7. อาจารย์ศิริสุดา แสนอิว	คณะรัฐศาสตร์	กรรมการ
8. อาจารย์นิติลักษณ์ แก้วจันดี	คณะนิติศาสตร์	กรรมการ
9. อาจารย์จารุวรรณ ชูปวา	คณะพยาบาลศาสตร์	กรรมการ
10. อาจารย์สง่า ทับทิมหิน	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	กรรมการ
11. นางวรุณี ไชยกาล	คณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
12. นายธีระพงษ์ วงศ์บุญ	คณะวิศวกรรมศาสตร์	กรรมการ
13. อาจารย์สุวภัทร ศรีจงแสง	คณะศิลปศาสตร์	กรรมการ
14. นางฐิตินันท์ ภูนิคม	คณะศิลปศาสตร์	กรรมการ
15. นางสาวศุภลักษณ์ มาคุณตน	คณะศิลปะประยุกต์และ การออกแบบ	กรรมการ
16. นางสาวมณีวรรณ สาระไทย	สำนักวิทยบริการ	กรรมการ
17. นางสาวอังคณา ปัญญา	สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย	กรรมการ
18. นางภูษณิศ นวลสกุล	กองบริการการศึกษา	กรรมการ
19. นายครครคิด เครือวัลย์	กองกิจการนักศึกษา	กรรมการ
20. นางสาวอุษา ประดิษฐ์ศิลป์	โครงการจัดตั้งกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการ
21. นางสาวนาวิณี สุตัญตั้งใจ	โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัย บริการ วิชาการและศิลปวัฒนธรรม	กรรมการ
22. นายดิษฐ์วัฒน์ ทองสุข	โครงการจัดตั้งกองวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
23. นางนัยนา บัวเขียว	กองแผนงาน	กรรมการ
24. นางแสงรัชนี อเนกคุณวุฒิ	กองคลัง	กรรมการ
25. นายบุญกุล มงคล	โครงการจัดตั้งกองกายภาพและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
26. นางสาวสิริพัฒน์ ลากจิตร	งานบัณฑิตศึกษา	กรรมการ
27. นางพนมศรี ศุภวิทย์นภา	งานประกันคุณภาพและสารสนเทศ	กรรมการ
28. นางปนัดดา ฤทธิชู	หน่วยตรวจสอบภายใน	กรรมการ
29. นางนลินี ธนสันติ	กองกลาง	กรรมการและเลขานุการ
30. นางสาวเพชรรี จึงสุทธีวงษ์	โครงการจัดตั้งกองการเจ้าหน้าที่	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
31. นางวิณาวรรณ ประชุมชิต	กองกลาง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

บทที่ 2

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ (Knowledge Management) หรือที่เรียกย่อๆ ว่า KM คือ เครื่องมือ เพื่อใช้ในการ **บรรลุเป้าหมาย** อย่างน้อย 3 ประการ ไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน และบรรลุเป้าหมายการพัฒนางานองค์กร ไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ **การจัดการความรู้จึงไม่ใช่เป้าหมายในตัวของมันเอง** เมื่อไรก็ตามที่มีการเข้าใจผิด เอาการจัดการความรู้เป็นเป้าหมาย ความผิดพลาดก็เริ่มเดินเข้ามา อันตรายที่จะเกิดตามมาคือ **การจัดการความรู้เทียม** หรือ **ปลอม** เป็นการดำเนินการเพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่ามีจัดการความรู้เท่านั้นเอง

แรงจูงใจในการริเริ่มการจัดการความรู้

แรงจูงใจแท้ต่อการดำเนินการจัดการความรู้ คือ เป้าหมายที่งาน คน และองค์กร เป็นเงื่อนไขสำคัญใน ระดับที่เป็นหัวใจสู่ความสำเร็จในการจัดการความรู้

แรงจูงใจเทียมต่อการดำเนินการจัดการความรู้ในสังคมไทย มีมากมายหลายแบบ เป็นต้นเหตุที่นำไปสู่ การทำการจัดการความรู้แบบเทียม และนำไปสู่ความล้มเหลวในที่สุด เช่น ทำเพราะถูกบังคับตามข้อกำหนด กล่าวคือ ทำเพียงเพื่อให้ได้ชื่อว่า ทำ หรือทำเพื่อชื่อเสียง ทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรดูดี หรือมาจากความต้องการผลงานของหน่วยย่อยภายในองค์กร เช่น หน่วยพัฒนาบุคลากร (HRD) หน่วยสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) หรือหน่วยพัฒนาองค์กร (OD) ต้องการใช้การจัดการความรู้ในการสร้างความเด่น หรือสร้างผลงานของตน หรืออาจจะมาจากคนเพียงไม่กี่คน ที่ชอบของเล่นใหม่ๆ ชอบกิจกรรมที่ดูทันสมัยเป็นแฟชั่น แต่ไม่ใจความหมาย และวิธีการดำเนินการจัดการความรู้อย่างแท้จริง

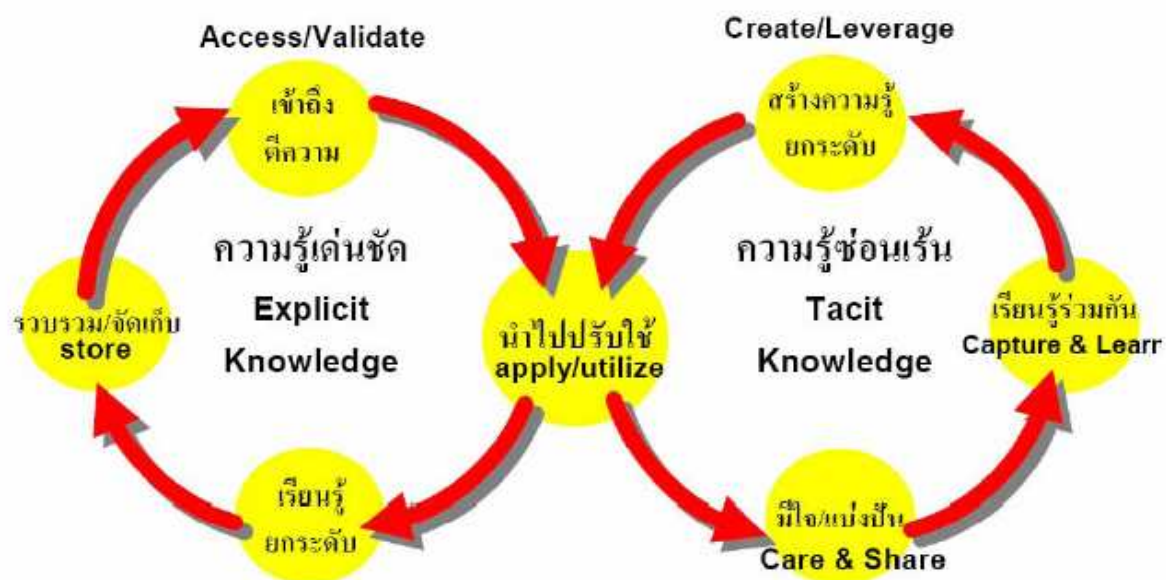
ประเภทความรู้

ความรู้อาจแบ่งใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. **ความรู้เด่นชัด** (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่อยู่ในรูปแบบที่เป็นเอกสาร หรือ วิชาการ อยู่ในตำรา คู่มือปฏิบัติงาน
2. **ความรู้ซ่อนเร้น** (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่แฝงอยู่ในตัวคน เป็นประสบการณ์ที่สั่งสมมา ยาวนาน เป็นภูมิปัญญา

โดยที่ความรู้ทั้ง 2 ประเภทนี้มีวิธีการจัดการที่แตกต่างกัน

การจัดการ “ความรู้เด่นชัด” จะเน้นไปที่การเข้าถึงแหล่งความรู้ ตรวจสอบ และตีความได้ เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดความรู้ใหม่ ก็นำมาสรุปไว้ เพื่อใช้อ้างอิง หรือให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ต่อไป (ดูวงจรทางซ้ายในรูป) ส่วนการจัดการ “ความรู้ซ่อนเร้น” นั้น จะเน้นไปที่การจัดเวทีเพื่อให้มีการแบ่งปันความรู้ที่อยู่ในตัวผู้ปฏิบัติทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน อันนำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ ที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ ต่อไป (ดูวงจรทางขวาในรูป)

ในชีวิตจริง ความรู้ 2 ประเภทนี้จะเปลี่ยนสถานภาพ สลับปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา บางครั้ง Tacit ก็ออกมาเป็น Explicit และบางครั้ง Explicit ก็เปลี่ยนไปเป็น Tacit

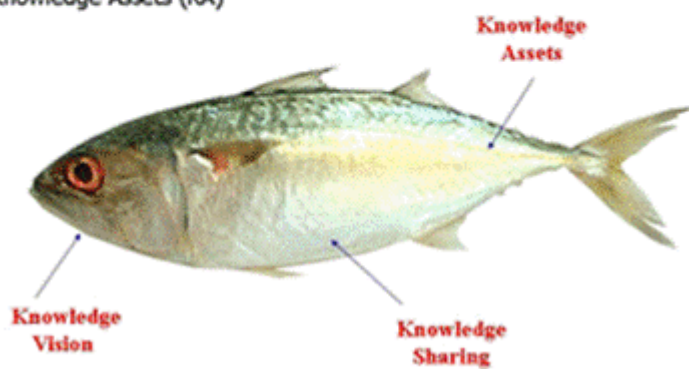
โมเดลการจัดการความรู้

โมเดลปลา

แนวทางหนึ่ง ที่จะช่วยให้ “ไม่ไปผิดทาง”

KM Model “ปลา”

- Knowledge Vision (KV)
- Knowledge Sharing (KS)
- Knowledge Assets (KA)

3. โมเดลปลา เป็นโมเดลอย่างง่าย ของสคส. ที่เปรียบการจัดการความรู้ เหมือนกับปลาหนึ่งตัวที่มี 3 ส่วน คือ

1. ส่วน “หัวปลา” (Knowledge Vision- KV) หมายถึง ส่วนที่เป็นเป้าหมาย วิสัยทัศน์ หรือทิศทางของการจัดการความรู้ โดยก่อนที่จะทำจัดการความรู้ ต้องตอบให้ได้ว่า “เราจะทำ KM ไปเพื่ออะไร ?” โดย “หัวปลา” นี้จะต้องเป็นของ “คุณกิจ” หรือ ผู้ดำเนินกิจกรรม KM ทั้งหมด โดยมี “คุณเอื้อ” และ “คุณอำนวย” คอยช่วยเหลือ

จาก KV สู่ KS

2. ส่วน “ ตัวปลา” (Knowledge Sharing-KS) เป็นส่วนของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญ ซึ่ง “ คุณอำนวย” จะมีบทบาทมากในการช่วยกระตุ้นให้ “ คุณกิจ” มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้ โดยเฉพาะความรู้ซ่อนเร้นที่มีอยู่ในตัว “ คุณกิจ” พร้อมอำนวยให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้แบบเป็นทีม ให้เกิดการหมุนเวียนความรู้ ยกระดับความรู้ และเกิดนวัตกรรม

จาก KS สู่ KA

3. ส่วน “ หางปลา” (Knowledge Assets-KA) เป็นส่วนของ “ คลังความรู้” หรือ “ ชุมความรู้” ที่ได้จากการเก็บสะสม “ เกร็ดความรู้” ที่ได้จากกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ “ ตัวปลา” ซึ่งเราอาจเก็บส่วนของ “ หางปลา” นี้ด้วยวิธีต่างๆ เช่น ICT ซึ่งเป็นการสกัดความรู้ที่ซ่อนเร้นให้เป็นความรู้ที่เด่นชัด นำไปเผยแพร่และแลกเปลี่ยนหมุนเวียนใช้ พร้อมยกระดับต่อไป

คนสำคัญที่ดำเนินการจัดการความรู้

1 . ผู้บริหารสูงสุด (CEO)

จัดได้ว่า “ โคคิตที่สุด ” สำหรับวงการจัดการความรู้ ถ้าผู้บริหารสูงสุดเป็นแชมป์ (เห็นคุณค่า และ ดำเนินการผลักดัน KM) เรื่องที่ว่ายากทั้งหลายก็ง่ายขึ้น ผู้บริหารสูงสุดควรเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมจัดการความรู้ โดย กำหนดตัวบุคคลที่จะทำหน้าที่ “ คุณเอื้อ (ระบบ)” ของ KM ซึ่งควรเป็นผู้บริหารระดับสูง เช่น รองอธิบดี, รอง ผู้อำนวยการใหญ่ (Vice President)

2 . คุณเอื้อ (Chief Knowledge Officer-CKO)

ถ้าการริเริ่มมาจากผู้บริหารสูงสุด “ คุณเอื้อ ” ก็สลายไปเปลาะหนึ่ง แต่ถ้าการริเริ่มที่แท้จริงไม่ได้มาจากผู้บริหารสูงสุด บทบาทแรกของ “ คุณเอื้อ ” ก็คือ เอาหัวปลาไปขายผู้บริหารสูงสุด ให้ผู้บริหารสูงสุดกลายเป็นเจ้าของ “ หัวปลา ” ให้ได้ บทบาทต่อไปของ “ คุณเอื้อ ” คือ การหา “ คุณอำนวย ” และร่วมกับ “ คุณอำนวย ” จัดให้มีการกำหนด “ เป้าหมาย/ หัวปลา ” ในระดับย่อยๆ ของ “ คุณกิจ/ ผู้ปฏิบัติงาน ” , คอยเชื่อมโยง “ หัวปลา ” เข้ากับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ ขององค์กร, จัดบรรยากาศแนวราบ และการบริหารงานแบบเอื้ออำนาจ (empowerment), ร่วม share ทักษะในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินการจัดการความรู้โดยตรง และเพื่อแสดงให้ “ คุณกิจ ” เห็นคุณค่าของทักษะดังกล่าว, จัดสรรทรัพยากรสำหรับใช้ในกิจกรรมจัดการความรู้ พร้อมคอยเชื่อมโยงการจัดการความรู้เข้ากับกิจกรรม สร้างสรรค์อื่นๆ ทั้งภายในและนอกองค์กร, ติดตามความเคลื่อนไหวของการดำเนินการ ให้คำแนะนำบางเรื่อง และแสดงท่าที ชื่นชมในความสำเร็จ อาจจัดให้มีการยกย่องในผลสำเร็จและให้รางวัลที่อาจไม่เน้นสิ่งของ แต่เน้น การสร้างความภาคภูมิใจในความสำเร็จ

3 . คุณอำนวย (Knowledge Facilitator-KF)

เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกในการจัดการความรู้ ความสำคัญของ “ คุณอำนวย ” อยู่ที่การเป็นนักจุดประกายความคิด และการเป็นนักเชื่อมโยง โดยต้องเชื่อมโยงระหว่างผู้ปฏิบัติ (“ คุณกิจ ”) กับผู้บริหาร (“ คุณเอื้อ ”), เชื่อมโยงระหว่าง “ คุณกิจ ” ต่างกลุ่มภายในองค์กร และเชื่อมโยง การจัดการความรู้ภายในองค์กรกับ ภายนอกองค์กร โดยหน้าที่ที่ “ คุณอำนวย ” ควรทำ คือ

- ร่วมกับ “ คุณเอื้อ ” จัดให้มีการกำหนด “ หัวปลา ” ของ “ คุณกิจ ” อาจจัด “ มหกรรม หัวปลา ” เพื่อสร้าง ความเป็นเจ้าของ “ หัวปลา ”

- จัดตลาดนัดความรู้ เพื่อให้ “ คุณกิจ ” นำความสำเร็จมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถอดความรู้ออกมาจากวิธี ทำงานที่นำไปสู่ความสำเร็จนั้น เพื่อการบรรลุ “ หัวปลา ”

- จัดการดูงาน หรือกิจกรรม “ เชิญเพื่อนมาช่วย ” (Peer Assist) เพื่อให้บรรลุ “ หัวปลา ” ได้ง่าย หรือ เร็วขึ้น โดยที่ผู้นั้นจะอยู่ในหรือนอกองค์กรก็ได้ เรียนรู้วิธีทำงานจากเขา เชิญเขามาเล่า หรือสาธิต

- จัดพื้นที่เสมือนสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสำหรับเก็บรวบรวม ขุมความรู้ที่ได้ เช่น ใช้เทคโนโลยี การสื่อสารและสารสนเทศ ซึ่งรวมทั้งเว็บไซต์ เว็บบอร์ด เว็บบล็อก อินทราเน็ต จดหมายข่าว เป็นต้น

- ส่งเสริมให้เกิด ชุมชนแนวปฏิบัติ (CoP – Community of Practice) ในเรื่องที่เป็นความรู้ หรือเป็นหัวใจในการบรรลุเป้าหมายหลักขององค์กร
- เชื่อมโยงการดำเนินการจัดการความรู้ขององค์กร กับกิจกรรมจัดการความรู้ภายนอก เพื่อสร้างความคึกคัก และเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับภายนอก

4 . คุณกิจ (Knowledge Practitioner-a KP)

“ คุณกิจ ” หรือผู้ปฏิบัติงาน เป็นพระเอก หรือนางเอกตัวจริงของการจัดการความรู้ เพราะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมจัดการความรู้ประมาณร้อยละ ๙๐ – ๙๕ ของทั้งหมด “ คุณกิจ ” เป็นเจ้าของ “ หัวปลา ” โดยแท้จริง และเป็นผู้ที่มีความรู้ (Explicit Knowledge & Tacit Knowledge) และเป็นผู้ที่ต้องมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ใช้ หา สร้าง แปลง ความรู้เพื่อการปฏิบัติให้บรรลุถึง “ เป้าหมาย/ หัวปลา ” ที่ตั้งไว้

5 . คุณประสาน (Network Manager)

เป็นผู้ที่คอยประสานเชื่อมโยงเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างหน่วยงาน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวงที่กว้างขึ้น เกิดพลังร่วมมือทางเครือข่ายในการเรียนรู้และยกระดับความรู้แบบทวีคูณ

อ้างอิงที่มา (ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช , 2548 : การจัดการความรู้)

แผนการจัดการความรู้

การจัดทำแผนการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เริ่มจากการเข้าร่วมโครงการสัมมนาเพื่อพัฒนาการสร้างเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ครั้งที่ 6 ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย ซึ่งหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแล้ว ได้มีการจัดประชุมคณะกรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 20 คน เมื่อวันพุธที่ 9 กุมภาพันธ์ 2554 เพื่อสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และร่วมกันกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ในปีงบประมาณ 2554 โดยให้สอดคล้องกับทุกยุทธศาสตร์และทุกพันธกิจ กำหนดบุคลากรเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะซึ่งจะจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการความรู้แล้วนำมาจัดการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ และทักษะระดับมหาวิทยาลัย และเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายการจัดการความรู้ (Mini – UKM) กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ หลังจากนั้นมีการรวบรวมความรู้ทั้ง ๆ ที่อยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี มาจัดเก็บอย่างเป็นระบบและเผยแพร่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง ซึ่งแผนการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายการจัดการความรู้ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เมื่อวันที่ 23-25 ตุลาคม 2554

ขั้นตอนที่ 2 จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานและมีการประชุมกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดแผนและบุคลากรเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้ ทักษะ

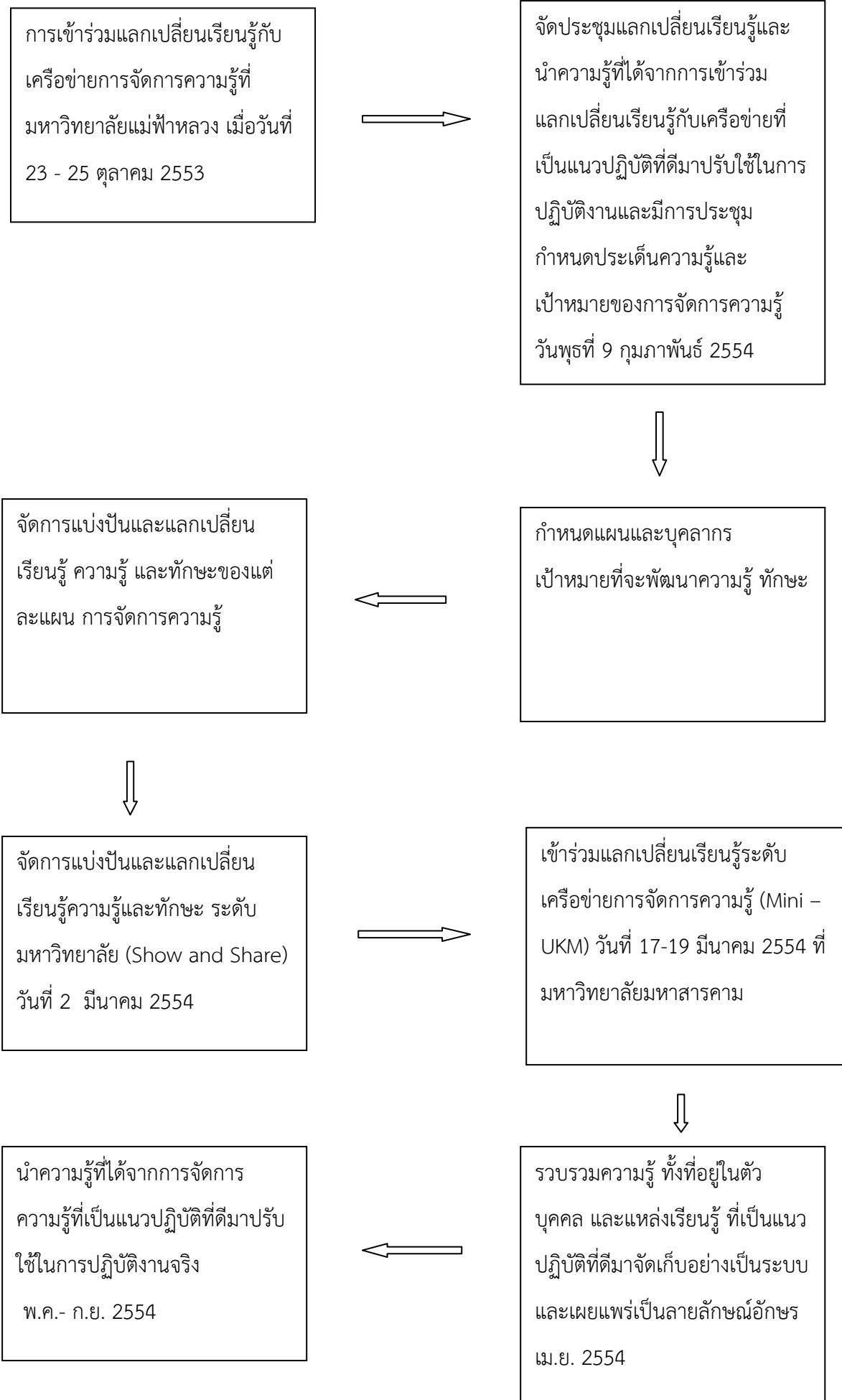
ขั้นตอนที่ 4 การจัดการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ และทักษะของแต่ละแผน การจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 5 การจัดการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความรู้และทักษะ ระดับมหาวิทยาลัย (Show and Share) เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2554

ขั้นตอนที่ 6 การเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับเครือข่ายการจัดการความรู้ (Mini - UKM) วันที่ 17-19 มีนาคม 2554 ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ขั้นตอนที่ 7 การรวบรวมความรู้ ทั้งที่อยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบและเผยแพร่เป็นลายลักษณ์อักษร เมษายน 2554

ขั้นตอนที่ 8 การนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง พฤษภาคม – กันยายน 2554

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ชื่อส่วนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต

กลยุทธ์ที่ 2 : พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากล

องค์ความรู้ที่จำเป็น : การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวชี้วัด : ร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้และทักษะ

เป้าหมายของตัวชี้วัด : อาจารย์ที่เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ ทักษะ ร้อยละ 80

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	1. เพื่อหาปัจจัยความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โปรแกรม D4L+P 2. เพื่อศึกษาปัญหาวิธีการแก้ไขปัญหาคือข้อเสนอแนะ การดำเนินการ	1. อาจารย์ผู้สอนที่ใช้โปรแกรม D4L+P 2. ผู้สอนที่สนใจการใช้ D4L + P	50 คน	5 ต.ค. 54	3,000.-	งานพัฒนาหลักสูตร

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
		3. เพื่อการถ่ายทอด แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ในการ ดำเนินงาน 4. เพื่อพัฒนาปรับปรุง โปรแกรม และวิธี ดำเนินงาน					

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อส่วนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต

กลยุทธ์ที่ 2 : พัฒนาอาจารย์ให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาตนเองให้พร้อมทันต่อพลวัตของสังคม โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และพัฒนาสมรรถนะด้านวิชาการในระดับสากล

องค์ความรู้ที่จำเป็น : การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยในชั้นเรียน

ตัวชี้วัด : ร้อยละของบุคลากรสายวิชาการที่ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เป้าหมายของตัวชี้วัด : บุคลากรสายวิชาการที่เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร้อยละ 80

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยในชั้นเรียน	1. เพื่อหาปัจจัยความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาการเรียนการสอน 2. เพื่อศึกษา ปัญหาวิธีการแก้ไขปัญหา ข้อเสนอแนะการดำเนินการ	บุคลากรสายวิชาการ	30 คน	2 มี.ค. 54	10,000.-	งานพัฒนาหลักสูตร

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
		3. เพื่อถ่ายทอด แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ในการวิจัย ในชั้นเรียน 4. เพื่อนำผลพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการ สอน					

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF)							
ชื่อส่วนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี							
พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต							
กลยุทธ์ที่ 1 : สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสมรรถนะตามมาตรฐานสากล สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม ความรับผิดชอบ ความพอเพียง จิตสำนึกที่ดี และมีความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และจัดให้มีทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง							
องค์ความรู้ที่จำเป็น : การพัฒนาหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ (TQF)							
ตัวชี้วัด : ร้อยละของบุคลากรรายผู้สอนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้							
เป้าหมายของตัวชี้วัด : บุคลากรสายผู้สอนที่เข้าร่วมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร้อยละ 80							
ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)	1. เพื่อหาปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาหลักสูตร ตามกรอบ TQF 2. เพื่อศึกษา ปัญหาวิธีการ แก้ไขปัญหา ข้อเสนอแนะการดำเนินงาน	บุคลากรสายผู้สอน	100 คน	21 ม.ค. 54	50,000.-	งานพัฒนาหลักสูตร

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
		3. เพื่อการถ่ายทอด แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ในการ พัฒนาหลักสูตร เพื่อหา แนวทางปฏิบัติที่ดี 4. เพื่อนำผลมาพัฒนา ปรับปรุงวิธีการ ดำเนินงาน					

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการความรู้กับการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพ							
ชื่อส่วนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี							
พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต							
กลยุทธ์ที่ 6 : พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ โดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และพัฒนาระบบ- ประกันคุณภาพการศึกษา							
องค์ความรู้ที่จำเป็น : การขับเคลื่อนการประกันคุณภาพภายใน							
ตัวชี้วัด : ร้อยละของผู้แลกเปลี่ยนเรียนรู้							
เป้าหมายของตัวชี้วัด : ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การขับเคลื่อนการประกันคุณภาพภายใน ร้อยละ 80							
ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การดำเนินงาน การประกันคุณภาพตามองค์ประกอบต่างๆ	เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความรู้ ทักษะ และการดำเนินงานการประกันคุณภาพของคณะ/สำนัก/สำนักงานอธิการบดี ตามองค์ประกอบต่างๆ	ผู้บริหาร ,ผช. อธิการบดี, คณะทำงานพัฒนาระบบฯและบุคลากรที่รับผิดชอบองค์ประกัน	160 คน (ผู้เข้าร่วมจริง 198 คน)	29-30 พ.ย. 53	44,460.-	งานประกันคุณภาพฯ

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร							
ชื่อส่วนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี							
พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต							
กลยุทธ์ที่ 7 : พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้บุคลากรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการทำงานได้เต็มตามศักยภาพ							
อย่างมีความสุข โดยพัฒนาระบบสมรรถนะของบุคลากรและผู้บริหารทุกระดับ สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพให้บุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนความ							
ก้าวหน้าของบุคลากร และการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ							
องค์ความรู้ที่จำเป็น : การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร							
ตัวชี้วัด : ร้อยละความพึงพอใจต่อการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร							
เป้าหมายของตัวชี้วัด : ผู้เข้าร่วมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความพึงพอใจ ร้อยละ 80							
ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สภาพปัญหา และความต้องการการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร	เพื่อทราบสภาพปัญหา และความต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร	บุคลากรสายสนับสนุน	100 คน	ก.พ. 2554		โครงการจัดตั้งกองการเจ้าหน้าที่

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการความรู้เกี่ยวกับความสำเร็จของแผนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชื่อส่วนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต

กลยุทธ์ที่ 7 : พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยให้บุคลากรมีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการทำงานได้เต็มตามศักยภาพ

อย่างมีความสุข โดยพัฒนาระบบสมรรถนะของบุคลากรและผู้บริหารทุกระดับ สร้างเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพให้บุคลากร ส่งเสริมและสนับสนุนความ

ก้าวหน้าของบุคลากร และการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ที่จำเป็น : การประเมินการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และนำผลการพัฒนาไปปรับปรุง

ตัวชี้วัด : ร้อยละความพึงพอใจต่อการพัฒนาบุคลากร

เป้าหมายของตัวชี้วัด : บุคลากรมีความพึงพอใจการพัฒนาบุคลากร ร้อยละ 80

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาบุคลากรและนำผลการพัฒนาไปปรับปรุง	เพื่อประเมินผลการพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนและนำผลการพัฒนาไปปรับปรุง	บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน	50 คน	1 พ.ค. 2554		โครงการจัดตั้งกองการเจ้าหน้าที่

แผนการจัดการความรู้ : การจัดการความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการงานวิจัย							
ชื่อส่วนราชการ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี							
พันธกิจ : การผลิตบัณฑิต							
กลยุทธ์ที่ 3 : พัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยเพื่อยกระดับสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับชาติและภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการวิจัยและส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ							
องค์ความรู้ที่จำเป็น : การทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น การบริหารจัดการ กฎระเบียบด้านการเงินและบัญชี							
ตัวชี้วัด : 1. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม 2. ผลผลิตหรือผลการดำเนินงาน							
เป้าหมายของตัวชี้วัด : 1.ร้อยละ ๙๐ ของกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมกิจกรรม 2.การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ครบทุกข้อ							
ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
1	เวทีถอดบทเรียนประสบการณ์ การทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง	1. เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น 2. เพื่อเรียนรู้เทคนิคการทำงานกับชุมชน	หัวหน้าโครงการวิจัย/ทีมวิจัยที่ได้รับทุนวิจัยเพื่อท้องถิ่น	30 คน	8 มี.ค. 54	-	โครงการจัดตั้งกองส่งเสริมการวิจัยและเครือข่ายนักวิชา มูลนิธิประชาสังคม จังหวัดอุบลราชธานี (ฝ่ายประสานงานสกว.)

ลำดับ	กิจกรรมการจัดการความรู้	วัตถุประสงค์	กลุ่มเป้าหมาย	เป้าหมาย	ระยะเวลา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
		3. เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการบริหาร จัดการโครงการวิจัยบัญชี และการเงิน					

